

Warszawa, dnia 5 grudnia 2019 r.

Sygn. akt VI Ka 625/19

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Sąd Okręgowy Warszawa-Praga w Warszawie VI Wydział Karny Odwoławczy w składzie :

Przewodniczący: SSO Agnieszka Wojciechowska-Langda

Protokolant: protokolant sądowy – stażysta Marta Herc

przy udziale oskarżyciela posiłkowego M. P.

po rozpoznaniu dnia 5 grudnia 2019 r. w Warszawie

sprawy E. C. córki J. i S. ur. (...) we W.

obwinionej o wykroczenie z art. 77 k.w.

na skutek apelacji wniesionej przez obrońcę

od wyroku Sądu Rejonowego w Legionowie II Wydział Karny

z dnia 21 marca 2019 r. sygn. akt II W 672/18

utrzymuje w mocy zaskarżony wyrok; zasądza od obwinionej na rzecz Skarbu Państwa 50 zł tytułem zwrotu zryczałtowanych wydatków przed sądem II instancji oraz pozostałe koszty postępowania w instancji odwoławczej.

Sygn. akt VI Ka 625/19

UZASADNIENIE

Wyrokiem z 21 marca 2019 r. Sąd Rejonowy w Legionowie w sprawie sygn. akt II W 672/18 obwinioną E. C. uznał winną tego, 10 kwietnia 2017 r. około godziny 18:30 w miejscowości K. na ul. (...) wyprowadzając na smyczy swego psa o imieniu U. rasy owczarek środkowozajatycki nie zachowała należytej ostrożności podczas przechodzenia obok posesji M. P. i pozwoliła swemu psu zbliżyć się do ogrodzenia, za którym przebywał pies wielorasowy o imieniu S. należący do M. P., który przełożył lewą kończynę piersiową przez ogrodzenie, a następnie jej pies ugryzł w łapę psa S., powodując złamanie obydwu kości przedramienia lewej kończyny piersiowej, co spowodowało przemieszczenie kości i jej skrócenie, przy czym powinna i mogła przewidzieć, że jej pies mógł ugryźć psa M. P., to jest popełnienia czynu z art. 77 kw w brzmieniu obowiązującym przed wejściem w życie ustawy o zmianie ustawy Kodeks Wykroczeń z 4 października 2018 r. i za to na podstawie tego przepisu wymierzył jej karę 100 złotych grzywny i zasądził zwrot kosztów sądowych. Wyrok ten zaskarżył w całości obrońca obwinionej. zarzucając mu obrazę przepisów prawa materialnego, polegającą na błędnej wykładni art. 77 kw, przez to, że sąd I instancji przyjął za przesłankę warunkującą odpowiedzialność karną za czyn z art. 77 kw „niezachowanie reguł ostrożności”, gdy w przepisie tym mowa jest o „niezachowaniu zwykłych lub nakazanych środków ostrożności”, które obwiniona w niniejszej sprawie zachowała. W konkluzji skarżący wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku i uniewinnienie obwinionej.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje.

Apelacja nie jest zasadna i przez to nie zasługuje na uwzględnienie. Sad I instancji w sposób prawidłowy zebrał i przeprowadził wszelkie dostępne i niezbędne mu do rozstrzygnięcia dowody. Oceny ich dokonał nie wychodząc poza ramy art. 7 kpk, jak i art. 5 § 2 kpk. Na podstawie zaś tak ocenionych dowodów trafnie zrekonstruował stan

faktyczny w sprawie a następnie prawidłowo zakwalifikował czyn obwinionej i słusznie przyjął, że dopuściła się wykroczenia z art. 77 kw. Wedle skarżącego Sąd I instancji dopuścił się obrzy przepisu art. 77 kw, ponieważ przypisał jej czyn polegający na niezachowaniu należytej ostrożności podczas przechodzenia z psem obok posesji oskarżyciela posiłkowego, zaś strona przedmiotowa czynu z art. 77 kw polega na niezachowaniu zwykłych lub nakazanych środków ostrożności przy trzymaniu zwierzęcia. W ocenie Sądu zarzut ten jest chybiony. Przez środki ostrożności należy rozumieć zabiegi, które mają na celu eliminację niebezpieczeństwa dla życia lub zdrowia ludzi oraz niebezpieczeństwa dla mienia, którego źródłem mogą być zwierzęta. W omawianym przepisie mowa jest o zwykłych i nakazanych środkach ostrożności. Zwykle środki ostrożności oznaczają takie, które są powszechnie stosowane przy trzymaniu określonego gatunku zwierząt. Dotyczą one przede wszystkim miejsca trzymania zwierzęcia i sposobu ograniczania jego wolności. Mogą polegać w szczególności na wyprowadzaniu zwierząt pod nadzorem człowieka lub trzymaniu niebezpiecznego zwierzęcia na uwięzi. Nakazane środki ostrożności to te, które wynikają z przepisów prawa lub z polecenia określonych podmiotów, np. funkcjonariusza Policji, straży miejskiej, lekarza weterynarii (J. Piórkowska-Flieger, Komentarz do art. 77 Kodeksu wykroczeń, Lex/el.). Bezsporne jest, że obwiniona w czasie zarzucanego jej czynu zachowała nakazane środki ostrożności przy trzymaniu psa. Nie ma jednak racji skarżący, twierdząc, że obwiniona zachowała również zwykłe środki ostrożności, o których mowa w omawianym przepisie, co prawidłowo i wyczerpująco ustalił Sąd I instancji. Nie ma bowiem wątpliwości, że obwiniona nie zapanowała nad agresywnym zachowaniem swojego psa i dopuściła do jego kontaktu z psem oskarżyciela posiłkowego, przechodząc z nim blisko ogrodzenia posesji, nie odciągając go od psa oskarżyciela posiłkowego, jeszcze przed ugryzieniem. Nie ograniczyła zatem dostatecznie jego wolności, co stanowi niezachowanie zwykłych środków ostrożności, o których mowa w art. 77 kw.

Co prawda Sąd I instancji w ramach zarzucanego obwinionej czynu przyjął, że jej działanie polegało na „niezachowaniu należytej ostrożności”, niemniej w ocenie Sądu Okręgowego takie sformułowanie nie stanowi obrzy przepisu art. 77 kw, która mogłaby skutkować zmianą zaskarżonego orzeczenia. Nie ma bowiem wątpliwości, że na gruncie niniejszej sprawy pojęcie należytej staranności ma takie samo znaczenie jak pojęcie zwykłych środków ostrożności w rozumieniu art. 77 kw.

Reasumując rozstrzygnięcie Sądu I instancji jest trafne, a zarzut i argumenty apelacji nie mogły skutecznie go podważyć. Kara grzywny została orzeczona w dolnej granicy ustawowego zagrożenia, ocenie Sądu Okręgowego nie jest rażąco niewspółmiernie surowa i leży w zakresie możliwości finansowych obwinionej.

O kosztach postępowania odwoławczego orzeczono na podstawie art. 636 § 1 kpk w zw. z art. 121 § 1 kpk i § 4 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 22 grudnia 2017 r. w sprawie wysokości zryczałtowanych wydatków postępowania oraz wysokości opłaty sądowej od wniosku o wznowienie postępowania w sprawach o wykroczenia.

Mając powyższe na uwadze Sąd Okręgowy orzekł jak w sentencji wyroku.